

Uit de pastorie – week 8

Bij de diensten

Terugblikken op wat achter ons ligt, doe ik dit keer niet. Niet omdat er bij het achteromkijken niets te zien valt, integendeel. Maar de tijd ontbreekt me eenvoudigweg. Komende zondag zal het de tweede lijdenszondag zijn. Sprak de Heiland ook in gelijkenissen over Zijn lijden en sterven? Zeker. Te denken valt aan de gelijkenis van de slechte landbouwers (in de Statenvertaling heten ze boze wijngaardeniers) in Mattheüs 21:33-41 en Lukas 20:9-16. Deze gelijkenis sprak Hij kort voor het verraad door Judas en de arrestatie in Gethsemané. In Lukas is het zelfs een van de laatste gelijkenissen van Jezus. In deze gelijkenis profeteert Hij van Zijn lijden en sterven en ontmaskert Hij tegelijkertijd het dodelijke ongeloof van Zijn omstanders. Of ik in de vroege morgendienst over deze gelijkenis kan preken, moet nog duidelijk worden. Het gebed om de Heilige Geest is daarom zo nodig. In de middagdienst hoopt ds. Krooneman uit Noordhorn voor te gaan. Dat vinden we fijn, we bewaren immers goede herinneringen aan de tijd dat hij onder ons werkte. Binnenkort hoopt hij met zijn gezin naar Urk te verhuizen omdat hij het beroep van de Gereformeerde Kerk aldaar aannam. Bij alle veranderingen die dat met zich meebrengt, is één voordeel in ieder geval al duidelijk: het is dichterbij huis. Zelf hoop ik in Zalk te preken, en dat is ook niet ver van huis. We bidden elkaar een gezegende zondag toe.

Ten slotte

‘De Heere heeft genomen, de Heere heeft gegeven’. Hoewel Job het omgekeerde zei, hebben wij het de afgelopen tijden zo beleefd. De achterliggende tijd is zo gestempeld door het verlies van Else, een blijvend en pijnlijk gat in ons gezin. Maar nu werden we verblijd met de geboorte van een kleinzoon, Boaz Arend. Boaz is de zoon van onze Karel en Marleen, broertje van Thirza. Ze wonen weliswaar niet om de hoek (Bergambacht) maar wat geeft het ons een intense, andere vreugde. Het voelt als genade dat de HEERE ons dit geeft, na zoveel bange tegenspoed. En dan komen die woorden uit het begin van Job zo binnen, al is het dan omgekeerd. Aan het eind van Job lezen we dat hij van zijn verloren bezit alles dubbel terugkreeg. Maar geen dubbel aantal kinderen. Hij had er tien gehad, en kreeg opnieuw tien kinderen – geen twintig. Want kinderen die overleden zijn, kunnen niet vervangen worden. Hoeveel kinderen er daarna ook geboren zouden worden. Job hād er uiteindelijk dus ook twintig: tien boven, en tien beneden. Boaz neemt de plek van Else niet in. De liefde voor de een komt niet in mindering op de liefde voor de ander, want bij beide namen voelen we zoveel liefde. Wél weten we, meer dan ooit, dat onze Heere van generatie op generatie trouw is aan Zijn verbond. In dat geloof hopen we ook onze kleinkinderen te zien opgroeien. Veel dank voor alle manieren waarop we uit de gemeente meeleven mochten ontvangen. De Naam des HEEREN zij geloofd!

Uit de pastorie een heel hartelijke groet aan u en jullie allen, in verbondenheid en mede namens mijn vrouw,

Uw A.J.M.